

Torre ifel y tassel

Escultor: Auguste Rodín Composició

En un principi El Pensador hauria de presidir la Porta de l'Infern i representar el poeta Dante mirant l'infern.

L'obra il·lustra un gome un, amb els braços i els peus força exagerats, en actitud reflexiva. Una característica important és la relació amb la matèria; de fet, sembla surgir de la matèria.

L'artista volia simbolitzar l'expressió de pensament torturat. Rodín s'adonà que la sensació de vida no podria transmetre's si no era amb la representació del moviment, i per això El Pensador pensa involucrant tot el seu cos; tots els músculs estan en tensió.

La factura poc polida provoca fortes ombres que ajuden a transmetre el patiment del pensador. Estil Rodín estudià l'escultura clàssica i Miquel Àngel, i va saber innovar sense provocar un conflicte. Tot i ser considerat un impressionista també se l'ha catalogat de postimpressionista, simbolista, expressionista, i romàntic. I a les seves obres barrejà Praxíteles i Miquel Àngel amb el simbolisme i l'at Nouveau. Interpretació i funció El Pensador és un home en actitud de pensar que, segons alguns crítics, executa l'acte de rebel·lió interior per tal d'eleva-se sobre la vida animal.

Forma part del que havia de ser l'obra Mestre de Rodin, la Porta de l'Infern, encarregada pel Museu d'Arts Decoratius de París.

Context historic

L'impressionisme es el fenomen més importan de l'art europeu des del Renaixement. Els impresionistes viuen al Paris de la segona meitat del segle XIX, l'escenari de totes les evolucions: el 1848, el Segon Imperi, la Comuna i la III República. Es també l'escenari de grans canvis urbanístics, apareixen els grans boulevards, les exposicions universals creen monuments emblematics com la Tour Eiffel. Els artistes es reuneixen als cafés on discutiesen d'art, politica, poesia, avenços científics... Apareixen la figura del Marxan